

Septintą, lygiai!

Aš jau čia,
visa išsipuošusi
varvančiomis gebomis,
o tu, Hans-Ulrich,
ar sudygsniuosi šią minią
savo kuratoriaus lęšiais?

Naktis jauna.
Jauni patvirtina,
kad yra radikali dešinė.

Seni atrodo.
Kairė, pirmoji vakaro auka,
protestuodama išeina
iš frustracijos,
en masse.

Visur aplink skrieja
butelių kamštukai –
lyg uodai tame kreisavimo parke
Valakampių plažėje –
ar vis dar pameni tą naktį?

Tuo metu,
kalbos figūros
užpildo erdvę.
Deja, vos keletas jų
vis dar pajudina savo kaulus.

Nuo šiol matau dabartį
kaip būtąjį kartinį.

Įsivaizduojamų iliuzionistų judėjimas
tapo naujuoju vulgariu materializmu.
Seksualiniai išvaduotojai emancipavo kapitalą.
Naujieji formalistai ignoruoti naujųjų realistų.
Naujieji reacionieriai buvo pernelyg atsipalaidavę,
kad sureaguotų.
Antroji vakaro auka!

„Vynas buvo geras, bet menininkai galėjo būti vyresni“, –
reziūmavo kolegė Virga išeidama.

O tu, ar laukti dar tavęs šįvakar?

At seven, sharp!

I'm already here,
all dressed up
in leaking resolution,
and you, Hans-Ulrich,
will you pierce this crowd tonight
with your curator's lenses?

The night is young.
The young confirms
to be radically right.

The old looks.
The left, the first victim of the night,
exits frustrated
en masse,
in protest.

Bottle caps fly
all over the place
like mosquitoes in that cruising park
at Valakampiai Beach –
do you still remember that night?

Meanwhile,
figures of speech
fill up the space.
Very few are dancing,
though.

From now on I see the present
as the past simple.

The illusionary illusionary movement
went new vulgar materialism.
The sexual liberators emancipated capital.
The new formalists were hissed at by the new realists.

The new reactionaries were too high to react.
The second victim of the night!

“Wine was great, artists could have been older”
my colleague Virga summarised

on the way out.
And you, are you still coming tonight?

